

РЕШЕНИЕ

№ 58

гр. Перник, 11.07.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ПЕРНИК, ПЪРВИ ВЪЗЗИВЕН НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в публично заседание на седми юли през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: КАЛИН К. БАТАЛСКИ

Членове: БИСЕР ЦВ. ПЕТРОВ
ИГНАТ АС. ТИМОФЕЕВ

при участието на секретаря КАТЯ ХР. СТАНОЕВА
като разгледа докладваното от БИСЕР ЦВ. ПЕТРОВ Въззивно наказателно дело от частен характер № 20231700600094 по описа за 2023 година
като разгледа докладваното от съдия ПЕТРОВ въз.НЧХД № 94/2023 год. по описа на съда, за да се произнесе взе предвид следното:

С присъда № 8/ 07.12.22, постановено по НЧХД № 98/2021 год. по описа на районен съд Трън е признат подсъдимият К. М. Р., за НЕВИНОВЕН в това, че на 24.04.2021 г. около 09,30 ч.-10,00 ч. в гора от горския фонд на ***, общ.***, обл.***, публично (пред членовете на ловната дружинка с.***, общ.***)) е приписал на Б. Г. А. престъпление по чл.194, ал.1 от НК, като заявил, че Б. Г. А. е откраднал от контейнера за съхранение на царевица на ловната група 300 кг царевица, предназначена за подхранване на дивеча - престъпление по чл.148, ал.2, вр.ал.1, т.1, вр. с чл.147, ал.1 предл. 2-ро от НК, поради което и на основание чл.304 НПК го оправдава по така повдигнато му обвинение.

Със същата присъда е ОТХВЪРЛЕН изцяло гражданския иск от тъжителя Б. Г. А., против подсъдимият К. М. Р., с който се претендира сума за обезщетяване на неимуществени вреди от престъплението по чл.148, ал.2, във вр. с ал.1, т.1, във вр. с чл.147, ал.1, предл. 2-ро от НК, в размер на 5000.00

лева, ведно със законната лихва от датата на деликта до окончателното ѝ изплащане, както и отхвърля претенцията за заплащане от подсъдимият на разносните направени от тъжителя за адвокатско възнаграждение.

В тежест на частния тъжител са възлбожени и направените в производството разноси.

Против така постановеното решение в срок е постъпила въззивна жалба от адв.Ю. като повереник на частния тъжител. Жалбата е бланкетна. В съдебно заседание се сочи, че от разпитаните по делото свидетели ясно се установява вината на подсъдимия, както и с изслушаната експертиза се установява факта как се е отразило деянието на психиката на пострадалия. Поради това се моли отмяна на обжалваната присъда и постановяване на нова такава с която подсъдимият да бъде признат за виновен след което освободен от наказателна отговорност и на основание чл.78а НК да му бъде наложено административно наказание глоба.

Подсъдимия чрез своя защитник изразява становище, че обжалваната присъда е правилна и законосъобразна и като такава следва да се потвърди.

Пернишкият окръжен съд, след като разгледа обжалваната присъда с оглед доводите на страните и служебно по реда на чл.313 и 314 от НПК, установи следното:

По делото са събрани всички доказателства, необходими за всестраниното му изясняване. Въз основа на тях, след направен съвкупен и обстоен анализ, районен съд Трън е установил точно фактическата обстановка, поради което ние се налага нейното преповтаряне от настоящата инстанция. Разпоредбата на чл.339 НПК позволява в случаите които въззивния съд приема идентична фактическа обстановка да не преповтаря същата, а да препрати към фактите приети от районния съд и техния анализ.

Направените правни изводи са правилни. Установено е по несъмнен начин, че подсъдимият не е извършил престъплението, за което е обвинен поради и което правилно с оглед разпоредбата на чл.304 НПК е оправдан изцяло.

Неоснователни са доводите на частния тъжител, че неправилно районния съд не е кредитирал показанията на свидетелите М., В. и Т.. Доказателствата и доказателствените средства предвидени в НПК нямат

отнапред установена доказателствена стойност и /или/ сила. Именно поради това съгласно чл.107, ал.5 НПК всички събрани доказателства подлежат на внимателна проверка от съда. В изпълнение на тази разпоредба първостепенния съд е провел подробен анализ на събраните доказателства и приобщаващите ги доказателствени средства и е изложил подробни и обосновани изводи защо кредитира едни от тях, а други не. По този начин изцяло в съответствие със закона безспорно е установено, че подсъдимият не е съпричастен към престъплението за което е привлечен към наказателна отговорност. Правилно районния съд се е насочил и към липсата на субективна страна към извършване на престъплението.

Показанията на всички разпитани свидетели следва и са били съотнесени от районния съд към ситуацията в която е възникнал конфликта между страните. На инкриминираната дата- 24.04.21 г. е било проведено отчетно- изборно събрание на ловната дружинка в която членуват и Р., и А.. Преди това, през месец юли 2020 г. подсъдимия и свидетеля Е. закупили царевица и я складирали на обичайното за дружинката място, като количеството следвало да стигна до края на месец септември същата година. В края на август обаче, свидетеля Ш. уведомил Р., че след като А. и свидетеля М. последни взели от царевицата, за да я разнесат по хранилките, тя свършила.

Именно в тази светлина и с оглед на казаното от Ш. подсъдимия повдигнал въпроса какво става с царевицата и изразил мнение, че няма вече доверие на тъжителя, защото след него тя била свършила. Този въпрос Р. повдигнал на отчетното събрание т.е. именно на мястото на което тези въпроси се решават от членовете.

На основата на тези установени факти, първия съд е развил подробни и убедителни мотиви защо подсъдимия не е имал умисъл- нито пряк, нито евентуален към клеветата, а е поставил въпроса принципно, пред всички членове на сдружението, за неговото решаване.

Правилно районния съд се е позовал и на практиката на ВКС, че начинът на мислене не може да се криминализира, тъй като резултатите от него не са еднозначни и не подлежат на доказване (спр. Р № 80-98-П н. о.). Текущата практика на ЕСПЧОС следва прогласената в чл.10 от ЕКЗПЧОС свобода на словото и на мнението на индивида (спр., решението по делото

Обзървър и Г. срещу Великобритания; решението по делото Р. срещу България). Практиката на ВС и ВКС не се отклонява от принципните положения за свободата на изразяване на мнение и строго разграничава разгласяването на позорни обстоятелства от правото на изразяване лична позиция и мнение на личността.

В конкретния случай и въззивния съд намира, че баланса между правото на чест и достойнство и правото на изразяване на мнение и критика не е нарушен в полза на първото. Целта на подсъдимия е била обществено оправдана, още повече, че той е имал информация за това, че с въпросната царевица има проблем за който е сигнализиран от трето лице.

При тези изводи, Пернишкият окръжен съд не намира основания за отменяване или изменяване на обжалваната присъда.

Последната е обоснована, законосъобразна, постановена при спазване на процесуалните правила и материалния закон, поради което следва да се потвърди изцяло.

Като взе предвид изложеното, Пернишкият окръжен съд

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА присъда № 8/ 07.12.22 г., постановена по НЧХД № 98/2021 год. по описа на районен съд Трън.

РЕШЕНИЕТО не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____